Iartă-mă și primește-mă la tine !

On Februarie 02, 2017

Afirmă-ți individualitatea urmând indicatorul motivației care te face să te privești cu alți ochi în ecuația existenței celorlalți oameni.

– Cine ești? Mi se pare că te-am mai văzut, că te-am cunoscut, pe vremuri… spuse Caderousse cu ochii aproape stinși, în clipa grea a suferinței de moarte.

Monte-Cristo nu încetase să urmărească mersul agoniei lui Caderousse. Își dădu seama că însuflețirea aceasta era ultima. Se apropie de urechea muribundului și, învăluindu-l într-o privire liniștită și limpede totodată, îi spuse:

– Sunt…Sunt…

Iar buzele lui, abia întredeschise, lăsară să treacă un nume, rostit atât de încet, încât Monte-Cristo păru că se teme să-l audă el însuși.

Caderousse, care se ridicase în genunchi, își întinse brațele, făcu o sforțare să se tragă înapoi, pe urmă, împreunându-și mâinile și ridicându-le ca într-o căutare a sincerității, grăi încet:

– Doamne ! Doamne ! Iartă-mă că m-am lepădat de Tine. Tu exiști. Ești cu adevărat tatăl oamenilor în cer și judecătorul oamenilor pe pământ. Doamne, multă vreme te-am tăgăduit ! Iartă-mă ! Iartă-mă și primește-mă la tine !

Și Caderousse, închizând ochii, căzu pe spate, cu un ultim strigăt și cu un ultim geamăt. Sângele i se opri de îndată pe marginile căscate ale rănilor. Era mort. *

Leadership: Îți concentrezi toate forțele rațiunii pentru efectuarea unei reevaluări a parcursului existenței tale care să inducă o singură perspectivă viabilă cu efecte imediate în schimbarea celor din jur?

Pentru a fi în stare să creezi o orientare a spiritului uman către substratul esențial al unui nou mod de gândire, în funcție de imaginea de pe care ți-ai creat-o – aceea de revelator al unor adevăruri absolute, mai întâi asigură-te că punctul de vedere pe care îl expui și îl susții nu este în opoziție cu forțele fundamentale de acțiune ale vieții.

Două dintre asemenea forțe sunt: voința omului de a se împăca cu sine, cu trecutul său, cu greșelile care se plătesc și voința lui de a se orienta într-o direcție nouă, în căutarea unei fidelități mai depline față de ordinea și planurile unei puteri mai înalte. Acestea sunt câteva din bogățiile omului spiritual, alături de nesfârșitele atribute ale relației cu valorile veșnice ale unui determinism bazat pe liberul arbitru.

Schimbarea celor din jur se realizează prin modul de gândire pe care îl promovezi într-o situație în care ești perceput drept o "enigmă dezvăluită", și că punctul tău de vedere asupra felului în care ești conectat la realitatea din jur te prezintă în lumina unei noi și mature conștiințe. Adică trebuie să fii și magician, și mântuitor al lumii, pentru a face din realitate locul unei atmosfere de autentică încredere, credință, înțelegere și prețuire, chiar dacă nu ești înțeles la adevărata ta putere.

Reprezentativitatea omului, în cadrul a ceea ce numim calitatea vieții, privește voința lui de a se forma în numele unei moralități care include angajarea spirituală.

Conștiința arată retrospectiva vieții în momentele cheie. Ea poate să contribuie la îmbunătățirea unui parcurs derulat prin numeroase etape corespunzătoare unor forme de gândire, de simțire și de manifestare ce fac obiectul intervenției atribuite unei puteri nemărginite.

Dar asta numai dacă deznodământul unei faze importante din viața omului este o consecință a greșelilor care s-au punctat pe parcurs. În acest caz reprezentativitatea omului, spre a deveni activă în datul unei situații identitare, reclamă percepția unei anumite imagini de către un anumit subiect ce poate fi definit la limita dintre viață și moarte.

Acest subiect, pe care îl abordezi și îl tratezi ca însemnătate pentru ceea ce simbolizează individualitatea ta, este indicatorul motivației care te face să te privești cu alți ochi în ecuația existenței celorlalți oameni.

De exemplu, un subiect bun este ispășirea unei vini morale, sau sacrificiul adus de bunăvoie la protejarea anumitor valori prin participarea la vreo misiune. Un alt subiect poate fi împăcarea cu tine însuți, ori împăcarea cu Dumnezeu. Sau săvârșirea unui lucru peste putință de îndurat. Sau o alegere altruistă, Sau indiciile unei înclinații deosebite către substratul tainic al lucrurilor.

Momentul cheie al dezvăluirii sinelui, în cazul în care afirmarea adevărului despre tine pune în valoare toate percepțiile subtile ale unei lumi dominate de pasiuni extraordinare, privilegii și jocuri de culise, nu poate fi înțeles ca fiind cea mai mare realizare spre profunzimile conștiinței vieții. Totuși, procesul dezvăluirii sinelui poate fi derulat pe parcurul unor situații în care devii obiectul intervenției unei Entități Superioare de tip divin în lumea creată de un personaj răbdător, care încearcă să treacă neobservat în mijlocul mulțimii. Tu poți fi un magician capabil să ducă la bun sfârșit un rol plin de nuanțe, asumat în mod impresionant?

Cine vrea să-și dobândească reprezentativitatea în condițiile de valabilitate ale unei rațiuni care vizează starea de înnoire a omului, trebuie să aprofundeze cunoașterea contextului unui subiect de mare însemnătate, cu potențial de schimbare a atitudinii omului față de ceea ce el încă nu este pregătit să înfrunte.

Iartă-mă și primește-mă la tine pune în prim plan îndreptarea omului prin acceptul pe care el îl acordă credinței pe care nu a susținut-o pe deplin. Evidențiază acea tendință a puterii omului de a accepta ceea ce ar dori să nu știe, tendință blocată inconștient de implicațiile de neînlăturat ale slăbiciunii firii lui, dar care se activează puternic prin acceptarea unui adevăr venit din afara sa.

* Notă: Alexandre Dumas - *Contele de Monte Cristo* , Editura Tineretului, 1957.

Source: https://neculaifantanaru.com/iarta-ma-si-primeste-ma-la-tine.html